ai vìst su ‘nde ‘l spiàz
na bandéra lì al vènt
ligada da ‘n spac’
presón del sò èser

sbregàda dal ghìrlo
che ‘l sófia ferùscol
desfàrghe qoéi grópi
e lašàrla sgolàr

ma ‘ntant che la sera
menèstra marènda
valgùn se la spónge
par darghe ‘n repèz

el tàia via sbrèghi
‘l cosìše qoei busi
pezòte de scàmpoi
la par ‘n arlechìn

e ‘l sol ‘l la salùda
co ‘n ràgio bèl tebi
ma ‘l se stormenìs
vedendo ‘l sò ciànt

l’èi növa, l’èi lustra
stirada e netàda
no ‘l par nanca éla,
vestida da festa

ma rèsta de aéri

quel spac’ che no ‘l mòla
tegnèndoghe struche
le sgrinfie sul còl

sia mai che qoel vènt
delìbria i sò sogni
sia mai che valgùni
respìria de sò

Giuliano